

III

Байдужісінько мені тепер
До всіх ваших болів і турбот,
До всіх ваших боїв і гризот!
Всі ідеї ваші, весь народ,
Поступ, слава,— що мені тепер?
Я умер!

Хоч вались про мене весь сей світ,
Хоч брат брата тут мордуй і ріж,—
Нічого мені тепер глядіть,
Нічого вже добивається більш!
В моїм серці вбитий острий ніж,
І навіки душу я запер,—
Я умер.

Хай побіда світла вас манить,
Хай надія додає вам крил,—

Та моя надія ось лежить:
Я — судно без мачтів і вітрил,
Я для радощів не маю сил,
І з життям умову я роздер,—
Я умер.